

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De animi inconstantia. cap. 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

non mouetur in æternum. Vt autē ista constantiæ virtus quanta sit magis pateat, instabilitatis quoque vitium quod execrandum habeatur, consideremus.

De animi inconstantia Ca. XIII

Quemadmodum firmum & constantem animum supra petreæ soliditatem ædificare diximus, & id quod ab eo fabricatum fuerit, contra dæmonum præualere certamina, quam aduersus malorum, quæ mortalibus contingunt, acerbiter: ita e contrario debilem, & in proposito minus persistentem, domui illi comparandum esse arbitramur, quam molis arenæ impositam & ventorum concutit flatus, & impetus subruit fluuiorum, atque ad solum usque concidere compellit. Is enim qui inconstans fuerit, facile quidem & fraudibus diaboli cedit, & violentiæ persecutionum, & fastui ambitionis & cumulandarum opum cupidini. Seruabit fortasse fidem quamdiu nemo aduersabit. sed si quæ fœdæ voluptatis appetitione cor titillare serpentis antiqui calliditas cœperit, si tyrānus minari necem, si collati magistratus dignitas efferre, si animum habendi auiditas inquietare, adulterio inqñabitur, vt Herodes: metu ad negandum subuertetur, vt Petrus. Optimum quemque contemnet, vt pontifices & scribæ Christum, dum lucra sectatur vt Iudas, nec furtis abstinebit, nec sacrilegio. Quam autem turpissimum sit, cum bene cœperis male desinere, & nunc hoc, nunc aliud velle, aliæ quoque in euangelio similitudines indicio sunt. Inconstantis quippe hominis volubilitas comparatur arundini vento agitata, dum Iohannes baptista talis non esse asseritur. Adde quod arundo ipsa & fragile lignum sit & infructuosum, vacuumque intus, ac nodis quidem plurimis interfectum. Ita vir sibi minus constans, tentationibus succumbit, bonarum actionum sterilis est, vanitatibus affluit, & multorum vinculis in nodatur peccatorum. Eundem lunatico illi conferre possumus, quem nunc in ignem, nunc in aquam ca-

Luca. 6

Matt. 11

dere solere dixerunt. Inconstans igitur ut luna mutatur; & cum iam pene plenus bonorum creditur, tunc deficere incipit; cumque alternis motibus agitur, & nunc igne charitatis incalescat, nunc aqua malitiae frigat, promptius tamen ad id quod malum est rapitur, & ad peccata declinat. Quam autem difficulter, ne in scelere perseveret, effici queat, discite. Lunaticum hunc apostoli curare non potuerunt, a Christo sanatus est, qui ipsis mirantibus, quare sibi id non licuerit, dixit, hoc daemoniorum genus non posse eici nisi per orationem & ieiunium, ostendens gravissimam quidem esse animi aegritudinem, inconstantiam. Hanc praeterea rotarum instabilitati comparat scriptura; Praecordia fatui (inquit) quasi rota carri, & quasi axis versatilis, cogitatus illius. Et quoniam rota ista non solum instabilis est, sed etiam dum tracto curru vertitur, magnos edit stridores, & crebra revolutione atteritur ac deperit. Sic hominis inconstantis leuitas quicquid bene fecerit, ipse suas laudationes iactabundus garrit; & factus illud, quo meritum aliquod apud deum consequi sibi potuisset, cuacuatur inanis gloriae cupiditate; deinde hanc ipsam gloriam pravis operibus, ad quam semper pronior est, destruit; & in suam infamiam turpiter conuertit. Nam quamuis aliquando etiam non improbi ingenij esse videantur, nunquam tamen non maiore sui parte malus est. De quo Iacobus apostolus, Vir inquit, duplex animo, inconstans est in omnibus vijs suis. Quippe qui nunc hoc, nunc illud appetit, cui quod modo placuit, modo displicet, & rursus quod displicebat, placet. Qui si quando boni aliquid agere aggreditur, semper antequam perficiat, cessat, atque idem nec sedere, nec stare diu potest. Multiplex, varius, discors est, secum pugnans, sibi quaeque contrarius, nec in verbis nec in factis idem. Profecto qui talis est, nunquam aliquo honestioris vitae studio proficere poterit, immo cum in seculi huius pelago vela factens frequenter naufragetur, mergendum tandem in profundo inferni facile conijci potest. Nunquam enim sic resipiscit, ut non

cras deterior quā hodie sit. Nos ergo ne quādo ad eius tā
damnosam animi mobilitatem, tam periculi plenam de-
clinemus, discamus post constantiam etiam fortes esse
Et iam de ipsa fortitudinis virtute, put nobis diuinus
euangelij sermo suggerit, disseramus.

¶ De animi fortitudine. Ca. XIII.

Fortis animo is est, qui nulli rerum fragilitū cupi-
dini succumbit, & neq; aduersitatibus frangitur,
neq; prosperitatibus insolescit; cælestibus tantū-
modo bonis adipiscendis inhiat, cætera contemnit.
Fortis est igitur qui vincit auaritiam, & audit domi-
num dicentem: Cauete ab omni auaritia, quia non in
abūdantia cuiusquā vita eius ex ijs quæ possidet. Supe-
rata autem auaritia, ad munificentiam liberalitatem-
que se confert: & ea quæ habet, indigentibus dilargi-
tur, dum ad perfectioris vitæ sublimitatem ascende-
re festinat, iuxta illud saluatoris dictum: Si vis perfe-
ctus esse, vade & vende omnia quæ habes, & da paupe-
ribus, & habebis thesaurum in cælo, & veni, sequere
me. Non erat perfectio contemnere diuitias, nisi addi-
disset dominus, veni sequere me. Omnibus abundare
virtutibus quærit, qui Christū imitari decernit. Chri-
sti enim imitator quam primum veterem exiit hoīem
& induit nouum, superbiam mutat humilitate, iracun-
diam lenitate, incontinentiam castitate, & breuiter
vitium virtute. Atq; ita malarum passionum victor ef-
ficatur, cum ad diuersas ab his actiones animum con-
uertere cœperit. In his deinde confirmatus omnes præ-
sentium tribulationum ictus excipit clypeo patientiæ,
de omnibus deo gratias agens, minusque se pati con-
fitens, quam peccata sua mereatur. Hoc est illud quod
præcipit dominus, & ait: Qui vult venire post me ab-
neget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur
me. Ac ne quis crucis nomine, quod dura aspera que si-
gnificat, turbetur, discipulos suos consolatus est, di-
cens: In mundo pressuram habebitis, sed confidite, ego
vici mundum, quasi diceret: Sicut ego propria virtu-

Luc. 12

Matth. 19.

Matth. 17.

Iohan. 16.